

som falstelig have bragt dem i Omløb med Regjeringens Indvilligelse, og det er derfor vistnok ønskeligt, saameget som muligt at lufte for denne Indtrængen af fremmede flette Mønter. Hvis det er muligt at opnaae en Tilslutning af Hamborg og Lübeck til vort Møntsystem og til vor Inddeling af Rigsdaleren, da vil det være en meget stor Hjælp for at fremme dette Diemed, og den Handelsaand, som hersker i disse Stæder, vil vistnok bringe dem til at gaae ind derpaa, saameget mere, som vor hele Møntfod jo slet ikke er andet end møntet Hamborger Banco.

Hvad angaaer Dalerens Inddeling i Skillemønt, da vil jeg tilstaae, at jeg i en tidligere Periode havde troet, at man kunde komme Forholdene paa andre Steder imøde ved at antage en Inddeling af Daleren i 120 ϕ , i Stedet for, som nu, af 96; jeg troer imidlertid ikke, at Rigsdagen bør gjøre noget Skridt for enten at fremfalde dette eller noget Andet, som En eller Anden kunde ansee for ønskeligt i denne Retning, hvorved man vilde gribe ind i de Foranstaltninger, som Regjeringen paa-tænker, og som vi ikke ere istand til at oversee. Hvad mig angaaer, da maa jeg tilstaae, at de ere mig aldeles ubekjendte; men jeg tvivler ikke om, at de ere ganske fornuftige for at gennemføre den nugældende Lovgivning. At den ikke tidligere er bleven gennemført, lig-ger paa ingen Maade alene i Uanskeligheden deraf, men ogsaa i de halve Forholdsregler, man har taget, og det er vistnok bedst for vedkommende Landsdele selv, at man snarest muligt kommer til en Forandring i Henseende til Skillemønten. Hvad angaaer Omkostningerne, da hører dette Punkt vel egentlig ind under Finantsloven; men jeg skal, forsaavidt Finantsministeren ikke har Noget imod at discutere det her, og da, saaledes som Finants-udvalgets Betænkning viser, alle Udgifter til Udmøntning ere ubeladte af Finantsloven, tillade mig at bemærke, at Udgifterne jo ere af en dobbelt Natur. De bestaae dels i det Offer, man bringer for at indbringe og indsmelte de gamle Mønter, som man vil bringe ud af Circulation. Jeg synes ikke, det kunde være unaturligt, at adskillige af disse Udgifter, som blive udrede for at lette Beboerne til at

komme af med de Mønter, som man vil indbringe, navnlig forsaavidt man kommer dem imøde i et større Omfang, end Lovgivningen, stricte taget, forpligtede sig til, falde paa de vedkommende Landsdele, hvorimod Udgifterne til Udprægningen af Skillemønt bør falde paa hele Monarchiet. Udgiften hertil vil jo imidlertid, saavidt jeg kan skjønne, være overordentlig ubetydelig; thi Tre- og Firefillingerne blive jo udprægede til 21 Rbd. af 1 Mark Sølv, og Kobber-Skillemønten er der vel neppe forbundet Udgifter med at udpræge, og der vil vel altsaa neppe paa Grund af Udgifterne være stor Betænkning ved denne Foranstaltning. Iøvrigt troer jeg at turde benytte denne Leilighed til at opfaste det Spørgsmaal, om det ikke medfører flere Udgifter at have saamange Sorter af Skillemønt, som vi have. Efter Forordningen af 1815 skulle vi egentlig af Skillemønt kun have Een- og Toffillinger; det er senere, at Tre- og Firefillingerne ere komne igang, og jeg troer, at det er meget u hensigtsmæssigt at have to Skillemønter, som staae hinanden saa nær som Tre- og Firefillingerne, og som meget let forverles med hinanden. Jeg troer ogsaa, det er ønskeligt, at man, naar Operationen er fuldendt, er temmelig streng imod Kassebetjentene, saa at disse ikke atter lade Skillemønten indflyde i Kasserne. Det er mig bekjendt, hvorledes der, endog paa et Sted, hvor man slet ikke kunde vente det, er blevet indbetalt i en Kasse flere Tusind Rbd. i ganske ny udpræget Skillemønt, blot for at blive af dermed. Det staaer i Forbindelse med den hele Strid, som man tidligere, navnlig i Slesvig, førte imod de udprægede Treffillinger; det bevirkede, at man der indsamlede dem i store Masser, og jeg har paa Island foresundet flere tusinde Rbd. af ny udpræget Skillemønt, som notorisk vare sendte derop fra Slesvig og deponerede i Fordebogskassen paa Island for at sættes ud af Circulation. Det ligger flere Aar tilbage; men det er vistnok Noget, som ikke burde finde Sted; Betjentene burde vistnok ikke modtage mere end netop det mindste Beløb Skillemønt, som de ere pligtige at modtage.

Diernoth: Den ærede Finantsminister bemærkede for, at jeg var bedre bekjendt med de ostindiske Forhold end med Forholdene i